

РЕШЕНИЕ

№ 84

гр. Благоевград, 18.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, I НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Екатерина П. Николова

при участието на секретаря Любомира П. Петрова
като разгледа докладваното от Екатерина П. Николова Административно наказателно дело № 20221210201029 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл.61 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „И“ ООД, със седалище и адрес на управление в гр.П , представлявано от управителя Й Й , против Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение , установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от ЗДвП с № 8504592926, издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“, с който на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 2500.00лв., във връзка с административно нарушение по чл.102, ал.2 от ЗДвП, вр. с чл. 10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата.

С жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на атакуваният административен акт. Поддържа се, че НП е издадено в нарушение на редица процесуални правила по ЗАНН. Алтернативно се застъпва и становището, че не е доказано извършването на вмененото на жалбоподателя административно нарушение, както и, че незаконосъобразно е формирана наложената имуществена санкция на жалбоподателя. Застъпва се и становището за маловажност на случая по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Иска се

отмяна на обжалваният акт и присъждане на сторените по делото съдебни разноси.

Административно-наказващият орган, редовно и своевременно призован, чрез своя процесуален представител оспорва жалбата и поддържа становището за правилност и законосъобразност на обжалваният електронен фиш . Прави искане за потвърждаване на обжалваният акт и присъждане на юрисконсултско възнаграждение в процеса.

РП-Благоевград, редовно призовани, не ангажират процесуален представител по делото и становище по жалбата.

Районният съд, след като съобрази доводите на страните, анализира събраният по делото доказателствен материал и приложимото право, намира за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена от лице с право да обжалва НП и то е сторило това в законният срок. /Обжалваният фиш е връчен на санкционираното лице по седалище с известие за доставяне на 11.07.2022г., а подадената срещу него жалба по делото е депозирана на 20.07.2022г./

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна. Аргументи:

Между страните не е спорно, че чрез електронна контролна система за събиране на пътни такси, въведена и поддържана от страна на Агенция "Пътна инфраструктура", на **28.05.2022г. в 14.17. часа** , е заснето ППС /влекач с марка С “, с рег .№ /, което е с технически допустима максимална маса от 18000, с 2 броя оси , екологична категория ЕПС, в състав с ремарке с общ брой 5 оси и с обща допустима максимална техническа маса от 40000, докато също се е движело по път А-3, км 90+219, с посока намаляващ километър. Този път не е спорно за страните, че е включен в обхвата на платената пътна мрежа и за движение по него се дължи пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата. След като електронната системата не е отчела регистрирани за посоченото ППС валидна маршрутна карта или валидна тол декларация, тя е заснела автомобила заради нарушение именно на чл. 10, ал.1, т.2 от ЗДВП и изцяло незаплатена дължима пътна такса по този законов текст , като нарушението е установено с техническо устройство № 10102.

Въз основа на това заснемане на нарушение , след като е направена справка

за собственика на заснетото МПС и е установено, че това е жалбоподателя, на последният е издаден обжалваният по делото Електронен фиш за налагане на имуществена санкция с № 8504592926. С този електронен фиш е прието, че извършеното нарушение от процесното дружество е по чл. 102, ал.2 от ЗДвП и на основание чл. 187а, ал.2, т.3, във вр. с чл. 179, ал.36 от ЗДвП, на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 2500.00лв.Електронния фиш е връчен на процесното дружество чрез известие за доставяне и по седалище на 11.07.2022г., а подадената срещу него жалба по делото е депозирана на 20.07.2022г.

С копие от регистрационен документ за собственост на МПС, по делото се потвърди, че процесното дружество е собственик на посоченото в обжалваният електронен фиш ППС.

Като доказателство за установяване на нарушението, към електронният фиш са приложени генерирани документи от електронната система на АПИ /доказателствени записи на нарушението, в които е отразено , че за сегмента няма получена тол декларация, няма получени маршрутни карти за ППС и заплатена пътна такса за същият сегмент/. Тези документи са **съхранили също дата на заснемане /28.05.2021г. 14.17ч./, категория ППС, както и място на заснемането /пътен участък от път А-3 с местоположение населено място Б , Б . /**Към доказателствени запис са съхранени и 2 бр. снимки на процесното ППС с описаният в електронният фиш регистрационен номер . /

С Решение №101 на МС от 20.02.2020г. за приемане на Списъка на републиканските пътища, за които се събира такса за изминато разстояние – тол такса, обн. В ДВ бр.16 от 24.02.2020г. и в сила от 24.02.2020г., въз основа на чл.10, ал.3 от Закона за пътищата, се констатира, че е включен и заснетият път в обжалваният електронен фиш .

С Решение по Протокол №24400/16.01.2020г. на УС на АПИ е утвърден образец за електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата и е възложено на Председателя на УС да подпише изрична заповед за това. Въз основа на това решение, със Заповед №РС-11-4/23.01.2020г., Председателя на УС на АПИ-гр.С , е утвърдил такъв образец на електронен фиш, приложен и по делото, като неразделна част от тази заповед .При

сравнение на този образец и използваната бланка за попълване на обжалваният електронен фиш, съдът констатира пълна идентичност в утвърденото съдържание с цитираната заповед на Председателя на УС на АПИ.

С Протокол от **15.08.2019г.**, също приет като доказателство по делото, се удостоверява годността за приемане на изграждането, доставката и монтажа на новата стационарна контролна точка , във връзка с изпълнение на Договор №Д-7/**16.01.2018г.** за възлагане на обществена поръчка с предмет „Проектиране, изграждане и въвеждане на електронна система за събиране на таксите за ползване на републиканската пътна мрежа на база изминато разстояние за превозни средства с обща технически допустима маса над 3.5 тона и на база време за леки автомобили с обща технически допустима маса до 3.5 тона/електронна винетка/. След извършената проверка от компетентните органи, с този протокол същите са приели, че строежа на контролна точка от тази електронна система, с местонахождение с. , област Б на път А-3, е изпълнена в съответствие с техническите и строителни изисквания , в това число и включената техническа част по заснемане на нарушения, а наличната строителна документация в достатъчна степен характеризира това изпълнено строителство. Направено е и тестване на системата и не са констатирани и вписани в протокола никакви забележки. В хода на делото се представиха и приеха и 3бр.Протоколи за ремонт и профилактика от дати 14.12.2021г., когато е направен демонтаж на 2 бр. захранвания за ремонт на процесният сегмент от електронната система, от 04.03.2022г.-за подмяна на вентилатори и подмяна на 2 бр. техника, както и на 06.07.2022г.- за монтаж , захранване и подгрев на лазерен скенер след ремонт .

На 03.03.2020г., „И „АД и процесното дружество са сключили договор за предплатен баланс №13258 и електронно събиране на пътни такси на база изминато разстояние и време /електронни винетки/. В договора е предвидено, че предварителното заплащане на тези пътни такси за ППС на жалбоподателя , ще се извършва на база заявление за такова плащане, в което се конкретизира периода на пътуване и конкретното ППС с рег.№ и характеристики /в това число тип превозно средство, екологична категория, брой оси , тип устройство и уникален номер/, с посочване и номер на бордовото устройство във всяко ППС, от което ще се подават данни за

местонахождението и движението му по пътната мрежа на страната към системата на АПИ. На база такава заявка от 18.03.2020г., жалбоподателят е заплатил предварително пътна такса за 3 бр. ППС преди процесната дата, между които обаче не е заснетото такова с обжалваният електронен фиш. С цитираният договор, жалбоподателят изрично е предпочел да заплаща дължимата пътна такса след като декларира данни за движението на конкретно свое ППС посредством бордово устройство и ИТС услуги за електронно събиране на пътни такси. В договора изрично е отразено също така, че с него се подава и заявка от жалбоподателя с конкретните ППС и техни бордови устройства, която става неразделна част от контракта, като жалбоподателят приема и се съгласява, начисляването на таксите да става въз основа на обявена Тарифа на АПИ за таксите, които се събират за преминаване и ползване на републиканската пътна мрежа и са посочени като крайни, в съответствие с Общите условия на АПИ за начисляването им.

Според извадка от електронен регистър на АПИ за издаване на обжалваният електронен фиш, той е свален и генериран от системата на **07.06.2021г.** и връчен на адресата на **11.07.2022г.**

Изложената фактическа обстановка се базира на представените и приети от страните и посочени по-горе писмени доказателства, които съдът кредитира като годни и относими към казуса.

При тези фактически дадености на казуса, съдът приема, че са доказва по несъмнен и категоричен начин, **че жалбоподателя законосъобразно е санкциониран за извършено от него административно нарушение по чл. 102, ал.2 от ЗДвП, вр. с чл. 10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата .**

Издаденият електронен фиш е именно в Бланка –Образец, утвърдена и в сила към датата на деянието /28.05.2021г./, с нарочна Заповед №РС-11-4/23.01.2020г., на Председателя на УС на АПИ-гр.София, в изпълнение на Решение по Протокол №24400/16.01.2020г. на УС на АПИ в тази насока, поради което възраженията на жалбоподателя за неползването на тази бланка в казуса и допуснато процесуално нарушение в следствие на последното, е напълно неоснователно.

Съгласно нормата на чл. 167а от ЗДвП, Агенция "Пътна инфраструктура" осъществява контрол върху заплащането на съответната такса по чл. 10, ал.1 от Закона за пътищата чрез електронната система за събиране на пътни такси.

При изпълнение на функциите си по този закон, определените от председателя на управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура" длъжностни лица установяват нарушенията по чл. 179, ал. 3 – 3в, като използват технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и/или табелата с регистрационния номер на пътното превозно средство, както и такива за измерване на размерите, масата или натоварването на ос на моторните превозни средства, осъществяват контрол по спазване на задълженията за заплащане на таксите по чл. 10, ал. 1 от ЗДвП, проверяват създадените записи по ал. 3 и на тяхна основа съставят актове за установяване на административни нарушения при спазване на разпоредбите на чл. 189е и чл. 189ж, респ. съставят и връчват актове за установяване на административни нарушения и електронни фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в от ЗДвП. От друга страна съгласно нормата на чл.10, ал.10, вр. с ал.1 от Закона за пътищата, Агенция "Пътна инфраструктура" осъществява правомощията на държавата във връзка със събирането на пътните такси по този член и функциите на лице, събиращо пътни такси, както и по управлението на смесената система за таксуване на различните категории пътни превозни средства /на база време и на база изминато разстояние/, ведно с дейността по практическото прилагане, въвеждането, функционирането и **контрол чрез системата за събиране на пътните такси**. В конкретният казус, твърдяното нарушение е именно свързано с незаплащането на дължима пътна такса по чл. 10, ал.1, т.2 от ЗДвП, вр. с чл.102, ал.2 от ЗДвП, установено въз основа на електронната система на АПИ, поради което и компетентен орган за контрол и издаване на електронен фиш за такова нарушение по аргумент на регламентираната и цитирана правна уредба е именно процесният издател АПИ. Ето защо, съдът намира за неоснователно и възражението на жалбоподателя за липса на материална компетентност на издателя за обжалваният в казуса акт . /В тази насока е и съдебната практика: Решение № 985/11.10.2022 г., постановено по кнахд № 493/2022 г. По описа на Административен съд – София област, Решение № 455/13.10.2022 г., постановено по кнахд № 649/2022 г. на Административен съд – Плевен./

В електронният фиш се съдържат и всички изискуеми се по бланката-образец и по аргумент на чл. 189, ал.2 от ЗДвП, вр. с чл. 102, ал.2 от този Закон реквизити, а именно: данни за органа , който го издава, място на

нарушението, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Всички тези реквизити са налични в обжалваният акт и са ясно и конкретно пояснени. След като законодателят е лимитирал именно тези реквизити за електронният фиш и то със специална законова норма спрямо процесуалната такава на ЗАНН /чл.57 за НП и чл.42 за АУАН/, то е недопустимо и незаконосъобразно да се разширява обема от тези реквизити и да се твърди, че електронният фиш е приравним на НП и неговите реквизити по ЗАНН и липсата на реквизити за такива актове влече незаконосъобразност на електронният фиш, поради което и това възражение на защитата, съдът намира за неоснователно.

Освен фактическо описание на твърдяното нарушение, в електронният фиш е направена и правна квалификация на вменяваното нарушение, ясно и конкретно е отмерена санкция и посочена приложимата санкционна норма.Ето защо възражението за неяснота в обжалваният акт и по този реквизит, съдът намира за неоснователно.

Жалбоподателят е сключил преди процесната дата Договор за предплатен баланс, респ. за заплащане и контрол по заплащане на дължими от него пътни такси при движение на посочени в заявката му към този договор ППС, с конкретни характеристики , които такси се е съгласил да се формират и заплащат електронно именно чрез тази система и по начин определен в договора /след изпращане на данни от бордови устройства в неговите ППС, за местоположението и движението им на конкретни дати и периоди по платената републиканска пътна мрежа на страната/, което той не е обезпечил в разгледаният казус. Именно заради това, съдът не счита, че с непосочването на конкретното придвижване между различни точки по процесният път и на процесната дата /разстояние между конкретни сегменти от път А3/, е засегнато по някакъв начин правото му на защита. Аналогично, след като на база същият Договор за предплатен баланс , жалбоподателят се е съгласил за автоматично изчисляване и електронно заплащане на такива такси чрез електронната система на АПИ, поради което непосочването на дължима такса и начина на изчисляването ѝ, който е регламентиран в този договор обаче също по никакъв начин не е засегнало правото на защита на

жалбоподателя при издаване на обжалваният електронен фиш, като това не е и елемент от фактическият състав на нарушението по чл.102, ал.2 от ЗДвП, поради което и това възражение на жалбоподателя в процеса, съдът приема за неоснователно.

Неоснователно се явява и възражението на защитата за нарушение на нормата на чл.34 от ЗАНН при издаване на обжалваният електронен фиш. От една страна, след представената извадка от електронен регистър на генерираното нарушение и издаден електронен фиш в електронната система на АПИ е видно, че следа и данни за процесното заснето нарушение са снети и генерирани на 07.06.2021г., което е по-малко от месец, считано от датата на деянието и констатирането на процесното деяние с акт категорично не е в нарушение на срокове по чл.34 от ЗАНН. Наред с това, с ТР № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС, постановено по т. д. № 1/2013г. е посочено, че „съкратеното производство” за административно - наказателна отговорност чрез издаване на електронен фиш по чл. 189 ал. 4 от ЗДвП, е изключение от общите правила на ЗАНН, поставящи началото на производството с АУАН и завършването му с НП, като електронният фиш по своята природа представлява своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции и се приравнява едновременно на АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие, не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване и за това последните са неприложими за такъв акт. Това е второ допълнително основание в подкрепа на извода за неоснователност и на такова направено възражение за процесуално нарушение на чл.34 от ЗАНН при издаване на обжалваният акт.

Предвид изложеното, съдът приема, **че обжалваният електронен фиш е процесуално законосъобразен и всички възражения на защитата в обратна насока са неоснователни.**

При същинският съдебен контрол за законност спрямо обжалваният електронен фиш, съдът приема, че със събраните по делото доказателства по един категоричен начин се установи, **че жалбоподателят е извършил именно вмененото му административно нарушение по чл. 102, ал.2 от ЗДвП, вр. с чл. 10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата.**

Съгласно нормата на чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата, за преминаване по платената пътна мрежа се въвежда смесена система за таксуване на

различните категории пътни превозни средства и такси на база време и на база изминато разстояние /тол такса за пътни превозни средства по чл. 10б, ал. 3/. Съгласно чл. 10 ал. 1 т. 2 от ЗП, за преминаване по платената пътна мрежа се дължи такса за изминато разстояние - тол такса за пътни превозни средства по чл. 10б ал. 3 /с обща технически допустима максимална маса над 3, 5 тона, извън тези по чл. 10а ал. 9/. Заплащането на такава тол такса за ППС с допустима технически максимална маса над 3.5 тона , дава правото на същото да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като това разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси . При формиране на таксата за изминато разстояние, се отчитат и техническите характеристики на пътя или пътния участък, изминатото разстояние, категорията на пътното превозно средство, броя на осите и екологичните му характеристики, като тя се определя за всеки отделен път или пътен участък. Незаплащането на такива пътни такси влече за собственика на ППС и различни санкционни последици, като според нормата на чл.10б ал. 4 от ЗП, размерът на дължимата за плащане тол такса се определя въз основа на реално получени декларирани тол данни, удостоверени по реда, предвиден в наредбата по чл. 10 ал. 7 или чрез закупуването на еднократна маршрутна карта, която дава право на ползвателя на пътя да измине предварително заявено от него разстояние по определен маршрут. В тази връзка и с разпоредбата на чл.102 ал. 2 от ЗДвП е въведено задължение за собственика да не допуска движението на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10 ал. 1 от Закона за пътищата в зависимост от категорията на пътното превозно средство. /В случай , че в свидетелството за регистрация е вписан ползвател, задължението за заплащане на пътна такса се изпълнява от него./

В конкретният казус по един безспорен начин се доказва , че на процесната дата /28.05.2021г./ и място / по път А-3, км 90+219, с посока намаляващ километър/, който път е включен в Списъка за пътищата в платената републиканска пътна мрежа на страната ни, за които се събира пътна такса , приет с Решение №101 на МС от 20.02.2020г. и обн. в ДВ. бр.16 от

24.02.2020г. и в сила от 24.02.2020г., въз основа на чл.10, ал.3 от Закона за пътищата. С представеният генериран документ от електронната система на АПИ за нарушението /доклад/ и снимки към него се установява, че именно тогава е заснето на посоченото място да се движи ППС, което по регистър за собственост се води , че е притежание на жалбоподателя и, че същото е с максимална допустима маса над 3.5 тона. Ето защо, за това си движение по процесният пътен участък и сегмент от платената републиканска пътна мрежа, процесното дружество е следвало да заплати предварително пътна такса /тол такса/ по чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата, което обаче то не е сторило и за това електронната система на АПИ не е генерирала и не съхранява до момента на заснемане на нарушението, нито данни за маршрутна карта, нито валидна тол декларация за преминаване на процесното ППС, нито данни за заплатена предварително пътна такса. **С това бездействие, жалбоподателят несъмнено е извършил нарушение от обективна страна по чл.102, ал.2 от ЗДвП , вр. с чл. 10, ал.1 т.2 от ЗП.**

Касае се за нарушение, което е извършено от ЮЛ и за това неговата отговорност в казуса е **обективна и безвиновна.**

Съдът намира за неоснователни всички възражения на защитата за недоказаност на това нарушение, включително и поради използването за регистриране на нарушението на електронната система към АПИ. Тази система е изрично оторизирана от законодателя за събиране на пътни такси и контрол по събирането им, като въвеждането ѝ, експлоатирането и поддръжката ѝ са изрично възложени на АПИ съгласно нормата на чл.10, ал.11 от ЗП . Функционалните възможности, включително и по установяване на нарушения за незаплатени пътни такси, са предвидени изрично и в нормата на чл. 189е, ал.8 от ЗДвП, според която контролните органи могат да извършват справки в електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10 ал. 1 от Закона за пътищата, **като отразените в нея данни се считат за доказателства във връзка със следните обстоятелства: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, както и данни, свързани с движението по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, данни за липса или наличие на декларирани тол данни и наличие или липса на заплащане на дължимите такси.** При това положение, конкретното нарушение е установено с генериран запис /доклад/ от електронната система

на АПИ съгласно чл. 167а ал. 3 от ЗДВП , във връзка със събиране на пътни такси по чл. 10 ал. 1 от ЗП , който запис, заедно приложените към него изображения /снимков материал/, представляват годно доказателствено средство за отразените в него обстоятелства относно пътното превозно средство, регистрационния номер, часа и мястото на движение по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, както и местонахождението на техническото средство , заснело нарушението в съответен сегмент на платената пътна мрежа под контрола на АПИ. Предвид последното и след като по делото не се събраха доказателства , които да навеждат на различни обстоятелства от отразените такива в документите, генерирани в електронната система на АПИ, регистрирала нарушението, **то съдът приема, че не е оборена презумптивната доказателствена сила на тези документи и издаденият въз основа на тях електронен фиш , а възражението на защитата в обратна насока е неоснователно.**

Установи се, че причината за незаплащане на пътната такса в казуса е неподдадената информация за това от страна на самият жалбоподател, чрез бордово устройство на процесното ППС, поради което съдът счита, че жалбоподателят не може да черпи никакви аргументи в подкрепа на защитата си от това му неправомерно поведение и да се приеме неговата неоснователна теза, че без тези данни за движението на ППС, санкционният орган е бил длъжен да му определи пътна такса и съобщи размера ѝ с електронният фиш, още повече, че процесното дружество само преди процесната дата и съгласно Договор за предплатен баланс, се е задължило да предоставя нужните данни за изчисление на пътната такса за неговите ППС и то предварително, т.е. липсата на исканата в електронния фиш информация е пряка последица от неспазване на този договор от страна на самият жалбоподател .

Не се доказва и възражението на защитата за някаква техническа неизправност на използваната от АПИ електронна система за регистриране и заснемане на процесното нарушение и включено в нея техническо устройство за заснемане, като вместо това се представиха категорични доказателства за надлежно приемане и въвеждане в експлоатация системата именно за процесният пътен участък и сегмент, в това число и техниката за заснемане на нарушенията, **като приемащият компетентен орган е заключил, че системата е изпълнена в съответствие с техническите и строителни изисквания, в това число и включената техническото устройство по**

заснемане на нарушения, а наличната строителна документация в достатъчна степен характеризира това изпълнено строителство. Направено е и тестване на системата преди въвеждането ѝ в експлоатация /далеч преди процесната дата/ и също не са констатирани и вписани в протокола от изпитването никакви забележки. /Протокол от 15.08.2019г., във връзка с изпълнение на Договор №Д-7/16.01.2018г. за възлагане на обществена поръчка с предмет „Проектиране, изграждане и въвеждане на електронна система за събиране на таксите за ползване на републиканската пътна мрежа на база изминато разстояние за превозни средства с обща технически допустима маса над 3.5 тона и на база време за леки автомобили с обща технически допустима маса до 3.5 тона/електронна винетка. Доколкото са 3бр. Протоколи за ремонт и профилактика и ремонт на захранвания, вентилатори и захранване на лазерен скенер, то съдът не счита, че те имат отношение към процесният случай, тъй като касаят профилактика и ремонт повече от половин година и година след процесното деяние и за това по никакъв начин не оборват извода за техническа изправност при регистриране на процесното нарушение чрез електронната система на АПИ./

След като е установено и правилно квалифицирано извършеното нарушение от страна на процесното дружество, по аргумент от чл. 179 ал. 3б от ЗДвП, следва да се ангажира отговорността на собственика на ППС по чл. 10б ал. 3 от Закона за пътищата, за което не е заплатена дължимата се пътна такса по чл. 102, ал.2 от ЗДвП , вр. с чл.10 ал. 1 т. 2 от Закона за пътищата. Когато собственика на ППС е ЮЛ или ЕТ, хипотеза, налична в настоящият случай, законодателят е предвидил в нормата на чл. 187а ал. 2 т. 3 от ЗДвП , тази санкция да бъде имуществена и в размер на 2 500 лева. Доколкото това е единствената алтернатива на закона и именно тя е наложена на жалбоподателя като имуществена санкция за извършеното в казуса от него като ЮЛ нарушение, то съдът приема, че тя е отмерена в съответствие с нормата на чл.27 от ЗАНН и е законосъобразна такава.

Съдът намира, че нарушението не е маловажен случай и към него не са приложими правилата на чл. 28 от ЗАНН, тъй като не се констатира нито множество смекчаващи обстоятелства, нито , че се касае за деяние със занижена степен на обществена опасност в сравнение с други аналогични нарушения. Неподадените данни от ППС на жалбоподателя на процесната

дата за определяне и заплащане на дължимата се пътна такса в този казус, е довело до непостъпили в бюджета на АПИ парични суми, които биха могли да се използват за реконструкция, подобряване и поддръжка на републиканската пътна мрежа, което е в ущърб на общественият интерес и интереса на всички граждани и водачи на ППС. Именно за това не може да се сподели възражението на жалбоподателя и за маловажност на случая и в тази насока е и съдебната практика /Решение №422/03.10.2022г., постановено по кнахд №548/2022г. по описа на Административен съд – Плевен. / В допълнение на този извод може само да се посочи, че след процесната дата, законодателят е направил промени именно в тази насока и изрично е въвел забрана за приложението на чл.28 от ЗАНН при нарушения по ЗДвП с новата норма на чл. 189з от ЗДвП, обн. в ДВ бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г. /

Предвид изложеното, съдът приема, **че обжалваният електронен фиш е и материално законосъобразен, тъй като е издаден и в съответствие и с материалния закон /ЗДвП и ЗП/.**

С оглед начина на приключване на делото и констатацията за необходимост от потвърждаване на обжалваният електронен фиш, то по аргумент от чл. 63д ал. 1 от ЗАНН, санкционният орган принципно има право на направените от него съдебни разноси по делото. Съгласно нормата на чл.63д, ал.4 от ЗАНН, в полза на учреждение или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. Същевременно, в нормата на чл. 63д, ал.2 от ЗАНН е посочено, че ако **заплатеното от страната възнаграждение** за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата. Следователно, логическото и систематично тълкуване на тези норми сочи на извода, че съдът може да присъди на санкционният орган разноси в казус като процесният, когато е направил такива в някакъв конкретен размер и **те са заплатени** от тази страна, като при прекомерност, съдът може да не присъди заплатеното, а по-малък размер до минимума посочен от законодателя. По

делото, санкционният орган бе представляван от юрисконсулт, за който се представи пълномощно, но не се доказва, че са направени каквито и да е съдебни разноси именно по настоящото дело за участието на този процесуален представител, **тъй като не се представи никакво доказателство за заплащане на такива разноси до момента.** Предвид последното и след като при преценката за присъждане на сторените от жалбоподателя разноси по съдебните дела, съдът винаги отчита дали има доказателства за такива и какъв е конкретният им размер, респ. заплатени ли са от тази страна в процеса, то подхода при преценката за приложението на чл. 63д, ал.4 вр. с ал.1 от ЗАНН следва да е аналогична и по отношение на претендирани разноси от страна на санкционният орган и след като тази страна не е доказала направата на съдебни разноси за свой процесуален представител, то такива не могат да се възстановяват чрез присъждането ми от съда . В противен случай, съдебният състав счита, че би се стигнало със съдействието на съда до хипотезата на чл. 55 от ЗЗД, а това е недопустимо по ЗАНН. При тези съображения, съдът приема, че като недоказано искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение на санкционният орган, не следва да се уважи.

Мотивиран от горното и на основание чл. 63, ал.2, т.5 и чл.63д от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА като **ЗАКОНОСЪОБРАЗЕН** Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от ЗДвП с № 8504592926, издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“, с който на „И“ ООД, със седалище и адрес на управление: гр.П , ул.“Ю , бл. , представлявано от управителя Й Й, е наложена имуществена санкция в размер на 2500.00лв./две хиляди и петстотин лева/, във връзка с административно нарушение по чл.102, ал.2 от Закона за движение по пътищата, вр. с чл. 10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата.

Решението може да се обжалва пред Административен съд –Благоевград в 14-дневен срок, считано от обявяването му на всяка от страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____